

INSCHRYVINGSPRYS

Voorop betaalbaar van vier tot vier maanden.

Voor de Stad fr. 1-30
Voor den buiten „ 1-75
Voor 't vreemde „ 2-25
Per maand voor de stad alleen „ 0-58

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN

De bekendmakingen betalen 10 centim den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de Notarissen, Ambtenaren, enz.

Prys van een nummer 10 Centimen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde Artikels ten langsten Donderdag noon, vragtury toe te zenden: in den Estaminet den PRÉ-AUX-CLERCS, by het Groot-Vleeschhuis, 24, te Gent. — Men kan zich Abonneren op bovengemeld adres en op alle Postbureelen.

YZERENWEGEN. — VERTREKUREN.

JANUARY 1862.

De Konvoijen met een * geteekend, zyn Expresstreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen . . . 3-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw . . 7-00 11-50 2-20 3-00 7-40
Mechelen, Antwerpen . . 3-00 8-55** 11-50 2-20 3-00 7-40** Mechel.
Lier 3-00 2-20
Dendermonde 3-00 7-00 8-55** 11-50 2-20 3-00
Aelst 7-00 11-50 2-20 3-00 7-40

Lokeren 3-00 7-00 11-50 3-00
Nin., Geerdardsh. Less., aeth. 7-00 1-25 langs Doornik. 3-00
Brugge, Oostende 6-15 9-15 1-50 3-05 7-00
Kortryk, Moskr., doorn., Hyss. 6-00 9-20 1-25 3-10 7-10
Douai, Atrecht, amiens, Parys. 6-00 9-20 1-25 3-10
Kales 6-00 9-20 1-25 7-10
Bergen, Quivrain 7-00 1-25 langs doornik. 3-00
Manage, Charleroi, Namen . . 7-00 1-25 langs doornik. 3-00
Leuven, Thienen, Luik, Verv. 3-00 8-55 11-50 2-20 3-00 Thien. 7-40**
Landen 3-00 8-55 11-50 2-20
Keulen, Aken 3-00 8-55 11-45 Aken 7-40
Gladb., duss., Cref. Ruhrort . 8-55

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen . . 6-20 9-00** 10-20 2-45** 3-30
Van Antwerpen naer Gent . . 6-50 8-50** 10-50 3-00 6-00

ECCLOO.

Van Gent naer Eccloo . . . 8-55 2-30 3-00
Van Eccloo naer Gent . . . 7-00 12-15 3-00

VAN GENT, LANGS AUDENAERDE, OP SAINT GHISLAIN.

Van Gent, langs Audenaerde, naer St. Ghislain. . 6-25 9-50 1-53 7-40
Van St. Ghislain, langs Audenaerde, naer Gent. . 5-20 7-00 11-00 3-50.

BERIGT.

Door dezen aenzoekt het Bestuer van het weekblad, genaemd het WERKVERBOND, alsook het gene van de Maetschappij der WERKTUIGMAKERS, vriendelyk het geëerd Publiek om gene betalingen of leveringen, op onzen naem, meer te doen aen Fr. Bogaerts, voordezen drukker.

STAETKUNDIG OVERZICHT DER WEEK.

De politieke vraagstukken van het binnen- en buitenland ruimen nu de plaats voor de noodlottig uitbreiding der katoen-krisis, die reeds zoo drukkend is voor de gentsche nyverheids-werkers, en dreigt nog veel erger te worden.

De volkslievende dagbladen hebben reeds de ernstige aandacht van het Staets-bestuer en der gemeentelyke besturen op dien zoo ongelukkigen als gevaerlyken toestand ingeroepen. De gentsche werkers-maetschappijen zyn daerover natuerlyk sterk bekommerd; zy zullen morgen, zondag-voormiddag, eene groote Meeting houden, met doelwit om hulpmiddelen te zoeken ter gunste dergenen die zich zonder bezigheid, en weldra dus zonder brood zullen bevinden, zoo wel als in 't algemeene belang der ambachtslieden.

Een der eerste middels, voor die Meeting op het dagorder gebragt, is de stichting eener maetschappij of vereeniging voor den aankoop en verkoop van levensmiddelen aen leege pryzen.

Wy zyn gelukkig van nu af te mogen aankondigen, dat die wensch der werklieden reeds voorop verhoord is, en al spoedig verwezentlykt zal worden, door vermogende en echt volksminnende burgers dezer stad, by wie de oude vlaemsche geest van liefdadigheid nog in deszelfs volle kracht blyft heerschen.

Wy wyden onze eerste artikels heden dus aen die hoogst gewigtige zaak.

REDMIDDELS TEGEN DE KRISIS.

GOEDKOOPE LEVENSMIDDELEN.

De dagbladen hebben aangekondigd dat er aenstaenden zondag voormiddag, in de zael van Parnassus, op de Houtlei, eene Meeting gehouden zal worden door de vereenigde Werkers-maetschappijen, met doelwit om hulpmiddels te zoeken ter gunste der arbeidende klassen tydens de noodlottige katoen-krisis, die reeds hon-

derden fabriek-gasten van werk en brood berooft, en gedurende eenigen tyd, helaes! nog erger en drukkender zal worden, niet alleen voor de werkers der katoen-nyverheid, maer ook voor veel andere ambachten en stielen.

Op het program dier Meeting zien wy, aen het hoofd der te behandelen onderwerpen, een van de door ons sinds lang aengeduide hulpmiddels: de aenschaffing en verkoop van goedkoope levensmiddelen aen de werkende klassen. In de huidige omstandigheden is deze maetregel hoogst dringend.

Met een opregt genoegen, welk gewis door de arbeidende standen gedeeld zal worden, mogen wy aankondigen, dat eenige vermogende, liefdadige en volksminnende personen, dezer stad, bereids het plan ontworpen hebben voor de stichting eener « Maetschappij » voor den aankoop en den verkoop van goedkoope levensmiddelen aen de werklieden, » en dat zy op het punt staen, dat ontwerp ten uitvoer te brengen.

De inrigting en de grondslagen, waerop die menschlievende maetschappij, (welker samenstelling en werkwijze wy eerlang omstandig zullen doen kennen) zich denkt te vestigen, zyn zoodanig, dat zy elks vertrouwen, ja ieders toegenegenheid en byval moet verwerven, en voorzeker staet zal mogen maken op de medewerking van alle waerlyk welmeenende volksvrienden; van alle liefdadige personen, tot welke denkwyze dan ook behoorende.

Daerby zullen de zaken aldus beleid worden, dat de aankoop der levensmiddelen, brandstoffen en andere huiselyke behoeften der werklieden, aen de leegst mogelyke pryzen plaats hebbe, en aen den zuiveren inkoopprys uitverkocht worden. Dit alles zal plaats hebben, zonder eenige de minste onkosten voor bestuer of bemoeijing; zonder de geringste vernedering voor den kooper, en alléén met het edele doelwit om den werkmans liefderyk ter hulp te komen in de tegenwoordige bedroevende omstandigheden.

Wy herhalen, dat wy met een gevoel van hooge voldoening dit verblydende nieuws mededeelen aen de werklieden, en tevens aen onze ryke en milddadige stadgenooten, die, wy betwyfelen het geen oogenblik, gewis het hunne zullen willen bydragen om een groot deel onzer bevolking, zonder iemands schuld oogenblik-

kelyk van werk beroofd, door de krachtddadige ondersteuning dier Maetschappij, tegen den vreeslyken geesel der volslagen armoë en ellende te behoeden.

Toestand der Gentsche Fabriekwerkers

REDMIDDELS TEGEN DE KATOEN-KRISIS.

Het werkgebrek is reeds begonnen in onze katoen-nyverheid, en zal noodlottig moeten toenemen, ten gevolge der duerte en schaerschte van het katoen. Eenige vermogende gentsche nyveraers worstelen onverschrokken tegen de krisis, en verschaffen op eene edelmoedige en menschlievende wyze, ja met persoonlyk verlies, nog bezigheid en brood aen hun werkvolk.

Maer het grootere deel onzer katoen-fabriekanten zal opvolgentlyk genoodzaekt zyn, hunne machienen stil te doen vallen, in afwachting van nieuwen aenvoer der benoedigde grondstoffe.

Het getal der byna twee duizend werkeloze fabriek-gasten zal derhalve al spoedig aangroeijen, en allééngs tot acht, tien, twaelf duizend, en misschien nog hooger kunnen klimmen.....

De toestand wordt dus ernstig, en het is meer dan tyd, niet alleen om maetregels te beramen, maer om dezelve aenstonds tewerk te stellen, ten einde zoo veel mogelyk den geesel, welke door niemands schuld onze werkers bedreigt en reeds gedeeltelyk treft, te verzachten en af te weren.

Geene aelmoes; geene vernedering! De hoogste pligt van Staets en stadsbestuer bestaet thans om middels op te sporen, ter werkverschaffing aen de ledige handen. Eene menigte lands-werken zyn reeds door de Kamers gestemd; anderen door het Staetsbestuer ontworpen. Dat men zoo spoedig mogelyk eenen aenvang make met derzelve uitvoering.

Ook de Gemeente-raed van Gent heeft de benoedigde gelden gestemd ter uitvoering van verschillende openbare werken, aen dewelken, dank zy het zachte winter-gely, aenstonds de hand kan worden geslagen.

Verscheidene honderd duizenden francs zyn gedut rende een drietal jaren, schier noodeloos, verbruikt geworden aen werken van buiten-boulevards of pracht-

ZAEK DER ZWARTE BENDE.

MOORDERYEN EN DIEFTEN,

IN DE ARRONDISSEMENTEN CHARLEROI, NYVEL, DINANT EN NAMEN.

AKT VAN BESCHULDIGING.

7^e VERVOLG.

Jozef Leclercq heeft zich echter niet bepaeld, zooals de anderen, by het loochenen zynen aanwezigheid te Couillet. Hy heeft over de misdaed zelve byzonderheden gegeven die overeenkomen met de wezenlykheid der feiten, en welke hy beweerde hem toevertrouwd te zyn door Rabet, als zy later te Jemelle waren voor eene andere diefte.

Volgens zyne uitleggingen zouden het inderdaed dry Vlamingen zyn die de slaepkamer van vrouw Dubois waren binnengeslopen, terwyl eene andere Vlaming buiten op loer stond. Vier Vlamingen zouden dus deel genomen hebben aen de misdaed, en Jozef voegt er by, volgens de toevertrouwingen van Rabet, dat er onder hen twee vetkoopmans waren; dat die vetkoopmans de vlugt hadden genomen na de misdaed, en naer hun land waren teruggekeerd. Coecke, langs eenen anderen kant, had den zelfden avond gastvryheid gegeven aen twee vetkoopmans, Vlamingen zooals hy, en die, zegde hy, reisden met een kruiwagen, eene ton en eene kruik. Hy beweerde echter te niet te kennen en geene aenwyzing te kunnen geven over hunne namen en wooningen, ofschoon zy, volgens hem, twee nachten in zyn huis hadden doorgebracht; dien der misdaed en den volgende nacht. Zyne dochter en Goethals hebben de zelfde terughouding ten hunnen opzigte gemaakt, alhoewel Goethals ze in den avond by Coecke gezien had, en beweerde hun nog 's anderendags gesproken te hebben, als zy, zooals Coecke zegde, hunne koopwaren te Châtelet verkocht hadden.

Maer men heeft een-en-twintig herbergiers der baen welke zy moesten volgen, ondervraagd, zonder dat een enkele ze gezien had met hunnen kruiwagen, hunne ton en hunne kruik. Al wat men van Coecke heeft kunnen weten, is dat zy zegden van Dendermonde te zyn; dat zy hem hunnen kruiwagen hadden verkocht en by hem hunne ton en hunne kruik hadden geladden; dit is de noodige voorwerpen voor hunnen handel.

Overigens heeft men ze te Dendermonde te vergeefs gezocht; en 't is niet met eene kruik en eene ton wagensmeer, dat twee mannen, reizende met eenen kruiwagen, de kosten eener zoo lange reis hadden kunnen dekken. De twee vetkoopmans, waarvan Rabet aen Jozef Leclercq gesproken had, zyn dan inderdaed te Couillet geweest den dag der misdaed. Zy zyn er zelfs in betrekking geweest met Goethals en Coecke; en het geheim dat ze heden nog omringt, legt genoeg uit waerom zy gekomen waren.

't Is overigens, zooals wy zegden, Jan-Baptist die de misdaed van Couillet heeft ingerigt, en hy moest, zooals wy zullen zien, Vlamingen hebben om zyn doel te bereiken.

Als hy naer Renlies gegaen was met Filip en de dry Leclercq's hadden zy gezegd tot de echtgenooten de Saint-Aubin, dat zy Vlamingen waren.

Dit had den onderzoeksregter van Charleroi niet belet de twee Boucher's aen te houden en Jan-Baptist gedurende zes maanden en Filip tien dagen gevangen te bewaren. Jan Baptist kloeg hier over, wyl het voortaan voldoende zou zyn, zyn naam uit te spreken om hem te doen vervolgen.

Als de Leclercq's naer Obaix zyn gaen stelen, had de onderzoeksregter van Charleroi, zooals wy gezegd hebben, den 1 december eene som van 300 fr. by Jan-Baptist aengeslagen; na hem zyn geld wedergegeven te hebben, had hy den 8 february 1860, by hem eene andere aanslag voor dezelfde zaak gedaan. Boucher moest dus trachten hem te misleiden, en gevolgentlyk de Vlamingen in 't spel brengen; want de diefte van Obaix, door Walen gepleegd, had hem nieuwe opzoekingen en nieuwe aanslagen berokkend. Ook meldt ons Rabet dat het Boucher is die de misdaed van Couillet heeft ingerigt, en wel om te doen zien dat er andere dieven waren dan hy, en om de wedergaef te bekomen van het geld dat men hem voor de tweede maal had afgenomen. « Hy heeft my zelfs gezegd, voegt Rabet er by, dat hy wel middelen zou vinden om zyn geld weder te krygen; dat hy slimmer zou zyn dan de onderzoeksregter; » en Boucher heeft inderdaed zyn dubbel doel bereikt, wyl men aen hem niet meer gedacht heeft in 1861, als er kwestie was van de misdaden van Gozée, Gilly en Aiseau, en, dat men hem zyn geld heeft wedergegeven eenige dagen na de misdaed van Couillet.

Hy had wel is waer gezorgd om den 23 maart, tussehen negen en tien uer 's avonds, by den herbergier Fagnart te Castres eene pyp te koop en uit de herberg te gaen met den burgemeester der gemeente. Zyn alibi was

dus blykbaar, maer het zou hem geene nieuwe opzoekingen hebben gespaerd voor andere misdaden, waren er geene Vlamingen te Couillet geweest.

Boucher moest het beter weten dan iemand, na de twee aanslagen, by hem gedaan voor de diefte van Obaix. 't Is dus blykbaar dat hy die Vlamingen in 't spel heeft gebragt; en 't is Rabet die ze hem heeft bezorgd, door bemiddeling van Goethals.

Jozef verhaelt inderdaed, volgens de mededeelingen die hy te Jemelle had gekregen, hoe Rabet op den weg van Châtelet naer Couillet den jongste der twee Vlamingen die alsdan aen den spoorweg van Morialmé werkte, had ontmoet; hoe hy 't met hem naer de herberg gegaen was, en hoe de jongste, die nauw verbonden was met de andere Vlamingen, Rabet in betrekking met dezen had gesteld. Maer die jongste Vlaming kon niet maed zyn dan Goethals, alsdan te Charleroi vervolgd, en 34 jaren oud, toen Coecke er 49 was. Goethals had ons overigens zelf gezegd, in eene ondervraging den 16 april, dat hy gedurende vier jaren aen den spoorweg van Morialmé had gewerkt; en wy weten thans dat hy er ten zelfden tyde als Rabet had gewerkt; dat zy elkaer zeer goed kenden, dat zy samen ter herberg gingen, en dat Rabet, als zyn pikeur hem verwyten deed, hem altyd dreigde met Goethals te gaen werken.

Maer het schijnt dat de vetkoopmans, zoo juist van pas by Coecke gekomen in den avond der misdaed, niet vooreerst op hunnen post waren geweest. Inderdaed, het blykt uit de gekombineerde ondervragingen van Rabet en de twee Boucher's, dat na de nieuwe aanslag by Jan-Baptist, den 6 february 1860, men voor de misdaed van Couillet een datum had gekozen vroeger dan 4 maart; dat die misdaed daerna tot den 16 was uitgesteld en, later tot den 52, en dat Jan-Baptist, om zyn broeder te waarschuwen dat men den 16 te Couillet zou zyn gaen stelen, en om hem in staet te stellen des noodz zyn alibi te bewyzen, hem per post een brief had gezonden die maer het cyfer zestien in romainsche cyfers inhield; Rabet tracht die uitstellen te verklaren, beweerende dat August Leclercq alleen voor de eerste maal naer de rendez-vous was gekomen; dat Hubinon er gekomen was met August, den 16 maart, en dat Jozef ze maer den 25 had vergezeld. Maer het is onmogelyk, zooals wy gezien hebben, dat de neven en de oom de dry mannen zyn die by vrouw Dubois zyn binnengeslagen, en die haer aengerand hebben. Dus moesten er anderen zyn

wandelwegen, zonder openbaer nut. Dat men nu eindelyk beginne met de verluchting en gezondmaking van het kwartier by de Nieuwbrug, welke werken reeds moesten in gang zyn; met de zelfde verbeteringen in het Nieuwpoortjen, en met de wachtende voltrekking der boulevards langs de groote Statie, en men zal, in stad alléén, reeds aan verscheiden honderden werkeloze fabrieksgasten arbeid en broodwinning kunnen bezorgen.

Wy hebben aen het Staatsbestuer nog een ander middel voor te stellen.

Sinds langen tyd klagen de dagbladen, en met volle regt, over het misbruik, door den heer oorlogs-minister op eigen hand gepleegd, om onze milicianen te bezigen voor de werken aen de versterkingen by de stad Antwerpen.

Het is inderdaed ongehoord, dat de zoons onzer burgers, landbouwers en ambachtslieden, die zich als getrouwe onderdanen aen de milicie-wet onderwerpen, hunne studiën en bezigheden verlaten om het Vaderland te dienen, door eenen minister, zonder magtiging der wetgeving, en tegen hunnen dank, gebezigd worden aen de lands werken!

Welnu! dat men die jongens naer hunne regementen terug zende, en eenen oproep doe tot de thans broodelooze nyverheids-werkers, die gewis niet te lui zullen zyn, zich de gelegenheid te benuttigen om, al zy het dan ook met ongewoonen of zwaarderden arbeid, in de dringende behoeften hunner huisgezinnen te voorzien.

Zie daér reeds eenige krachtdadige middelen ter verzachting der huidige krisis; ter afwering der volslagen ellende; ter beletting van wanorders en andere betreuryke voorvallen, welke het Staats- en stadsbestuer, zonder de minste moeite, kan tewerk stellen.

Wy herhalen dat het meer dan hooge tyd is, om die redmiddels zoo spoedig mogelyk aen te wenden; want, hoe zeer men in Engeland een grooten voorraad boomwolle verwacht uit de indiaensche koloniën, zal het toch, in alle gevallen, minsten nog vyf of zes maanden duren, alvorens die grondstoffe herwaerts overgevoerd zy.

In Zuid-Amerika ziet het er nog slechter uit. Ten gevolge der inlyving by 't leger van al de weerbare manschappen, dus ook van de slaven, ligt de laatste katoen-oogst in de plantagiën gansch verlaten; schier niemand meer ter plaetse zynde om denzelve te verzorgen.

Het gevolg hiervan is dat, byaldien ook het Zuiden morgen reeds overwonnen zou zyn door het Noorden; of ingeval de fransche regering er in slaegde, de Zuidelyke havens te doen heropenen, er meer dan vyf maanden tyds vereischt zal worden, alvorens de nieuwe katoen geplukt en gepluist, gezuiverd, ingepakt en naer ons land overgevoerd zal zyn.

De nood moet dus dagelyks klimmen: de behoeften moeten steeds grooter worden onder de werkers der katoen-nyverheid. Dat Staats- en stadsbestuer dus hunne heilige pligten vervullen, en zonder verwyf de zoo bedroevende als gevaerlyke kwael krachtdadig bestryden.

Men leest in den *Economiste* Belge:

« Wy ontvangen hartverscheurende berigten over den toestand der werkers van de gentsche katoen-nyverheid. Gelyk te verwachten was, kon de gemaekte duerte van de katoen, ten gevolge van den blocus der zuidelyke havens, niet lang voortduren, zonder zich in het middenpunt onzer

katoen-nyverheid te doen gevoelen. De gentsche fabrieken staken opvolgentlyk hun werk, en 1500 werkers zyn reeds op straat. Binnen eenige weken, immers als de toestand niet spoedig verandert, zullen er verscheidene duizenden zonder bezigheid en brood zyn, en al die werkelozen zullen verpligt zyn toevlugt te nemen tot de liefdadigheid.

» By de diepe ongerustheid, door dat donker vooruitzicht te weeg gebragt, voegt zich nu voor den gentschen werkmán eene bittere en smartelyke herinnering, van dewelke een onzer korrespondenten ons aldus de oorzaak verklaert.

« Wy my aendryft u te schryven, is de beklagenswaardige toestand van het grootste deel der fabriekwerkers te Gent. De verligting, welke de vereenigde maatschappyeen aan zoo veel lyden kunnen toebrengen, is slechts een vlieg in den brouwketel. Meer dan 1500 werkers doorloopen reeds de straten; duizenden worden nog slechts een halven dag gebezigd, en men vreest dat binnen kort al de katoen-fabrieken zullen sluiten. Voegt hierby de misnoegdheid over de vruchteloze poogingen ter verkryging van afslag van straffe voor de 't gevang zittende wevers, terwyl de veroordeelden van den Borinage dien bekomen hadden, en gy zult u een gedacht kunnen vormen van den henarden toestand.

» Den 9 february zal er eene groote Werkers-Meeting worden gehouden, ingerigt door de voornaemste vereenigingen. Men zal daerin beraedslagen over de te nemen maatregelen, zoo wel voor den huidige toestand, als met het oog op de toekomst, ten einde te geraken tot de bepaeldelyke inrigting eener maatschappij voor den gemeenschappelyken aankoop van levensmiddelen, en over het ontwerp van een algemeen petitionnement aen de Wetgeving, ten einde deze te overhalen om tusschen te komen in de zaak der gevangenen. Aengezien het Staatsbestuer stelselmatig doof blyft voor de stem der drukpers, der meetings en der openbare denkwyze, moet men wel toevlugt nemen tot dat uiterste middel, om de aandacht des lands te vestigen op de partydigheid, welke men als een stelsel wil doen gelden tegen Vlaenderen.

«..... Terwyl de veroordeelden van den Borinage, sinds lang, reeds op vrye voeten zich bevinden, is een der drie Gentenaers, in 't Cel-gevang te Leuven opgesloten, en die nog 18 maanden gevang moet onderstaen, ten gevolge zyner eenzame opsluiting, in zulken slechten staet van gezondheid, dat er maer weinig hoop van behoud overblyft aen zyn huisgezin, dat zich in de uiterste armoede bevindt. Een ander, die in 'het Cel-gevang te Kortryk het einde zyner negen maanden afwacht, is aldaer half blind geworden. Al die dingen doen by het volk bittere bemerkingen ontstaan.....»

» Het gevaerlyke van dergelyken toestand, — dus vervolgt de *Economiste* — het vooruitzicht van zulke krisis, zou in België meer te vreezen zyn dan in Engeland zelf. Want niet alleen zyn de dagloonen der Gentsche fabriekwerkers veel leeger dan die der Engelschen, maer ook missen wy hier nog dien samenhang van Associatiën, bestemd om de werklieden, in geval van stilstand der fabrieken, ziekten, enz., by te staen. Terwyl in Engeland 33,000 maatschappijen van onderlingen bystand bestaan, waeraen byna de helft der mannelyke volwassen bevolking deel neemt, vindt men er in België slechts 200, met eenige duizenden leden.

» Daeruit volgt dat onze werkende klassen om zoo te zeggen by den dag leven, niets overhouden voor de slechte dagen, en by de minste krisis hunnen toevlugt nemen tot den zoo genaemden berg van bermhartigheid, tot de bureelen van weldadigheid en de openbare hospitalen. Om die redens was Vlaenderen in het rampjaar 1846-1847, onder betrek van nyverheids-armoede, een klein Ierland. De sterfgevallen in ons land klommen altoen van 100,000 tot 127,000, en Vlaenderen droeg het meest by tot dat aangroeijend getal van slagtoffers der ellende.

» Men moet zich dus thans niet door den geesel laten verrassen, gelyk altoen. Men moet de geschikte middels trachten op te sporen, om krachtdadig ter hulp te komen aen de bevolkingen, welke buiten staet zyn hen zelve te helpen.

» In dit doelwit, moet men zich de noodige opofferingen weten op te leggen, en dit by tyds, opdat de hevigheid der krisis ook by tyds gekalmd worde.

» Onder de laatste bedoelde redmiddels is, ouzes inziens, de dadelyke vrye invoer der katoen-garens; want

op eene bevolking van 60,000 persooaen, die van de katoen nyverheid leven, bezigt de spinnery er maer 7 tot 8 duizend de groote meerderheid vindt dus haer bestaan in de bewerking van het garen, de eerste grondstof der wevery. Deze grondstof, die aen duizenden en duizenden het dagelyksche brood verschaft, moet dus vry in ons land mogen komen.

» Ongetwyfeld zal het katoen-garen thans in geene ontzaggelyke hoeveelheden naer ons land gebragt worden; doch hoe gering die aanvoer zy, zullen toch duizenden daerdoor beschermd blyven tegen de smarten van honger en ellende, terwyl de budgetten der bureelen van weldadigheid, der hospitalen, en der gemeenten, die hen moeten byspringen, daerby duizenden en duizenden francs buitengewoone uitgaven zullen vermyden. Hebben wy noodig, hierby te voegen dat die konkurrencie der vreemde garens, al ware ze ook maer tydelyk, geen 't minste nadeel kan toebrengen aen onze werklieden Spinners, aengezien dezelve, helaes! nog onvoldoende zal zyn tot de aanvulling van het tekort op onze eigene markten?

» Met den openbaren onderstand ter gunste der werkeloze fabrieksgasten, houden wy ons thans niet bezig. Enkel zullen wy herinneren dat, ten jare 1846, de engelsche natie zich eene opoffering van 200 miljoen francs heeft opgelegd, om het ongelukkige Ierland ter hulpe te komen, en dat gedurende zekere maanden, de algemeene kommissie van onderstand tot drie miljoen menschen gevoed heeft, in verwisseling van den eenen of anderen arbeid, door de kloekste werkers.

» Ook de byzondere liefdadigheid ondersteunt in Engeland altyd, op eene breede schaal, de openbare weldadigheid. In de hoogere regerings-kringen stelt men eree eer in, de voorhand te nemen voor de verligting der volks-ellende. De koningin zelve geeft hiertoe edelmoedig het voorbeeld.

» Waerom zou men by ons niet op dezelfde wyze te werk gaen tot onderstand der stagtoffers van de katoenkrisis? Dat liberalen en katholyken, regerings-party en tegenkanting, vryhandelaers en aanhangers der bescherming, zich tot hetzelfde doelwit vereenigen. Dat vooral het Staatsbestuer zich de zaak ter harte trekke, en men naest het handteeken van eenen huidige liberalen minister, den naam ziet van eenen toekomstenden katholyken minister. By zulken nood, moet immers alle partyschap wyken!

Wy vereenigen ons geheel en al met de voorgaende bemerkingen van den brusselschen *Economiste*. Tegen groote kwalen en rampen, moeten sterke redmiddels worden aangewend.

Op het Staatsbestuer rust vooreest de heilige pligt, by tyds zoo veel mogelyk de hulpmiddels te werk te stellen; welke niet goeden wil en goed beleid gevonden kunnen worden, om den geesel der ellende, zoo niet geheel en al af te weuden, dan toch merkelyk te verzachten.

De gemeentelyke besturen der groote nyverheids-plaetsen zyn even zeer verpligt, van nu af, op redmiddels bedacht te zyn. Het is in zulke omstandigheden, dat men de goede, wyze en vaderlyke regeerders en bestuurder leert kennen.

Zy moeten wel begrypen, dat ze niet gekozen en benoemd zyn, om als gezagvoerders en oversten op fluweelen kussens te zetelen, en den tyd te verbeuzelen met noodelooze en vaak hatelyke politieke haarklieveryen; maer dat ze als vaders en voogden gesteld zyn over hunne onderhoorigen, vooral over de behoeftige werkers en de noodlydenden.

Zy moeten zich doorlringen met het gedacht, dat ze gekozen zyn, en betaeld worden, om in tyd van krisis, van volks-ramp, de voorhand te nemen ter opsporing der hulpmiddels; dat ze het voorbeeld moeten geven der liefdadigheid, niet alleen door onderstand van gemeentelyke gelden aen de bureelen van weldadigheid, maer ook en vooral door persoonlyke opofferingen.

Thans bevinden wy ons in zulken hachelyken toestand en wy durven verwachten dat men op eene krachtdadige wyze de hand aen 't werk zal slaen.

Met veel genoegen mogen wy aankondigen, dat bereids verscheidene behoeftige werkers-geziunen bedektelyk ondersteund worden door het bureel van Weldadigheid. Men begrypt, dat het onmogelyk is om, zonder onderstand der gemeente, met de gewoone hulpmiddels, dien bedek-

die zich hadden doen wachten; en het is inderdaed maer den 25 maart, in den avond, dat de vetkoopmans by Coecke zyn aengekomen, en er vervoegd zyn door Goethals.

Wy hebben gezegd dat Rabet om die misdaed aen den oom en de neven toe te schryven, hun voor verlichting in huis het stuk keers moest geven dat zy altyd op zak hadden. Dit deed hy ook. Hy beweert zelfs dat dit stuk keers in een papier gewikkeld was, en dat hy het, na de misdaed, gezien had in handen van Jozef Leclercq. De weduwe Dubois verklaerde echter aen den onderzoeksregter, aen de echtgenooten van Thibaut, aen haren knecht en aen haren gebuer Lebrun, dat de plegers der misdaed zich lichtten by middel « eener kleine zaklantaern, eener kleine ronde dievenlantaern, die langs voren open gaet. »

Zy voegde er zelfs by dat de lantaern was uitgegaan in de kamer waar zy haer geld verdeeld hadden, en dat de kleinste ze had heraengestoken in hare tegenwoordigheid; en men vond inderdaed in die kamer stukken van fosfoorstekjes; en in de barak waar Goethals en twee andere piocheers woonden, eene kleine lantaern, gevormd uit eene glazen buis, langs voren stude tyde by middel van twee stukken metael, zoodals die buis rondgemaakt. Die lantaern was daerenboven voorzien aen het bovenste gedeelte, van eene andere plaet metael met eenige gaten doorboord, en er was een plooi-baer handvat aen, zoodat het eene zaklantaern was. Zy hoorde toe aen den piocheerder Nève die ze gekocht had te Marcinelle; maer Nève had er zich maer zes af acht malen van bediend, omdat zy altyd uitdoofde als het waede; en wy hebben gezien dat de kleine lantaern waervan vrouw Dubois sprak, juist was uitgedoofd in de kamer waar men eene ruit had gebroken om in huis te geraken, en waar het fel waede.

Vrouw Dubois heeft ons dus de nauwkeurigste inlichtingen gegeven over die lantaern; en wyl zy in hare tegenwoordigheid heraengestoken werd, is het onmogelyk dat zy zich hierin zou vergist hebben. Daeruit blykt dat Rabet eene nieuwe leugen begaet, als hy spreekt van een stuk keers, in een papier gewikkeld; maer de lantaern toonde vreemde dieven aen, en hy moest spreken van een stuk keers, om de misdaed toe te schryven aen den oom en de neven.

Hy doet eene laatste leugen, als hy beweert dat de plegers der misdaed geene andere wapens hadden dan pistolen, stokken en een ploegzyer.

Weduwe Dubois heeft inderdaed noch een stokslag, noch een pistool

schot gekregen. Men had haer op den grond uitgestrekt, nevens haer bed, en dan is het dat zy eene wonde heeft gekregen, niet op het vorenste gedeelte des lichaems, het eenige dat zy blootstelde aen de slagen haers moordenaers, maer op den rug, en op de plaats waar het schouderblad tegen den grond rustte. Het bovenste van den senouder was niet gekwetst. Daeruit blykt dat om het schouderblad te raken, het werktuig der misdaed moest bewegen zyn geweest gelyklopend met den vloer.

Eene pick kon dit bewerken, maer by de ligging waerin zich vrouw Dubois bevond, zou een ploegzyer nooit het schouderblad hebben kunnen bereiken, zonder het bovenste van den schouder te verbruyzen; des te meer daer het werktuig doorgedrongen is tot aen de tweede rib, en ze insgelyks verbruyzeld heeft. Overigens is het verleden jaar bestatigd, dat eene pick, waervan Goethals zich den ganschen namiddag bediend had met een zyner makkers, en welke deze laatste op de werken had gelaten als hy van hem scheidde, volkomen paste op de wonde van vrouw Dubois, op de inwendige rigting dier wonde, en op de doorsnede kleederen.

Wy zullen er niet meer van zeggen, omdat er geene kwestie is Goethals en Coecke te hervonnissen, maer onder het oogpunt van August Leclercq, in zake gehouden voor de daed van Couillet, te onderzoeken of vrouw Dubois aengevallen is door Vlamingen, gewapend met eene pick, en die zich lichtten met eene kleine lantaern, of door Walen, gewapend met een ploegzyer en die het huis doorliepen met een stuk keers. Onder dit opzigt komt het verhaal van Jozef overeen met de wezentlykheid der feiten, terwyl Rabet ze heden volkomen ontaert. Het is dus onmogelyk dat August in het huis gedrongen zy met zyn broeder en zyn oom.

Maer Jozef meldt nog, volgens de vertrouwelingen van Jemelle, dat er rond het huis, met Rabet en de vierde Vlaming, een andere Wael was, dien Rabet hem niet heeft doen kennen. Er zouden dus dry mannen te Couillet hebben op loer gestaen, gelyk wy er dry zullen zien te Taminies en te Gilly; en die zoo gewichtige rol kwam met regt toe aen August Leclercq, nits hy de werkzaamste en de stoutste man der bende was; dat Boucher zelfs voor dry maanden de diefte van Waret-la-Chaussée had uitgesteld om zich de medehulp van August te verzekeren, en dat hy hem noodig had te Couillet, om de onderaeming te bewaken en beter het voorgesteld doel te bereiken.

Hy verklaert overigens toe by naer Baulet by August, en naer Acroz by

Rabet was gegaen, om hun inlichtingen te geven, en hoe hy ze zelf naer Couillet had gezonden, de eerste maal dat zy derwaerts gingen; en Rabet bevestigt ten volle dit feit. Boucher legt ook uit hoe August hem te Chastres was komen bezoeken, om het boevenstuk tot 16 maart uit te stellen. August is dus klaerlykend de andere Wael, van wien Rabet aen Jozef sprak, en die buiten op loer stond met Rabet en met den vierden Vlaming, terwyl de dry anderen in huis waren. Ook zegde Goethals aen een gendar, daegs voor zyne halsregting, op dezes aanmaning om zyne medeplichtigen te doen kennen « dat er voor hem daer niets te winnen was; dat hy er toch aen moest. » Coecke zegde, van zynen kant, tot Goethals, terwyl de jury in beraedslaging was, en in tegenwoordigheid van den agent Rateau, die hem bewaakte: « Dat zy maer de anderen niet en kryger. »

Hy meende waarschyntlyk dat Rateau, politie agent te Bergen zynde, een Wael was; maer hy bedroeg zich, want Rateau was in Vlaenderen geboren. Wantrouwiger dan zyn medebeschuldigde, antwoordde Goethals: « niets; hy knikte met het hoofd, en hun gesprek was uit. Maer het gezegde van Goethals en dat van Coecke toonen niettemin dat zy te Couillet geweest waren, en dat zy er zich bevonden hadden met « die anderen, » waervan Coecke en Goethals sprak.

Rabet heeft echter, gelyk wy zegden, te Dinant verklaerd dat zy onpligtig waren hy houdt zelfs heden nog staende dat de misdaed van Couillet door den oom en zyne neven werd begaen, en hy voegt er by dat hy buiten op wacht stond, terwyl de anderen binnen waren.

Maer zoo hy niet aerzelt zich met eene zoo zware misdaed te beschuldigen, waeraen hy overigens deel nam met Aug. Leclercq, met Goethals en Coecke, en met de twee vetkoopmans, dan komt zulks omdat men hem te Dinant heeft laten verhoopen dat « wat hy ook mogt gedaan hebben, » hy eene strafverzachting zou bekomen, indien hy zyne medeplichtigen en de door hen gepleegde misdaden aenduidde. Wy vinden er het geschreven bewys van in zyn derde verhoor, op 26 april; ook zien wy uit dit stuk dat Rabet seffens de misdaden van Gilly en Villers-le-Gambon heeft bekend; dat hy tevens Jozef en Aug. Leclercq, J. Boucher en oom Hubinon heeft aengeduid als deel makende van de bende, en als met hem die twee boevenstukken te hebben bedreven, alsmede die van Jamagne en van Chaumont, « de eenige, » zegde hy, « waer hy by aenwezig was geweest. »

(Wordt voortgezet).

ziden onderstand zeer verre uit te breiden; doch niettemin orgt het Armbestuur zoo veel in zyn vermogen is.

De taek der heeren Armeesters is thans ook zwaer, en van hen hangt het veel af, om de wezentlyke geheime ellende te ontdekken in de werkers-familien; want op hunne schriftelyke aanbeveling kan 't Bestuur van Weldadigheid alleen te werk gaen.

Wy durven verhoppen, dat onze Armeesters zich zullen beyveren om in dezen ongelukkigen tyd hunne edele en menschlievende zending yverig en getrouw te vervullen.

DE LOTING.

Nog weinige dagen, en wy zullen weder het afzigtelyk schouwspel der milicie-loting bywonen. Weldra zullen op 't Stadhuis de jongelingen byeenkomen die in het jaar 1842 het daglicht zagen, om hun geluk, hun toekomst bestaen op 't spel te doen zetten. Weer zal het meeste deel dezer lotelingen zich zat drinken, vooraleer hunne hand naer een noodlottig nummer uit te steken: gy drinkt u zat, om minder akelige gewaarwordingen te gevoelen by het vernemen van het noodlottig vonnis dat u, jongeling, komt te treffen, dat u tot den krygsdienst doemt! ja zelfs — 't is wel eens gebeurd — gaet gy (zeker met benevelde zinnen?) onder het spelen van muziekstukken naer de zael waer de loting gebeuren moet!

Yselyke spotterny!...

Yselyke spotterny! inderdaed; men toont zich uitwendig opgeruimd, men speelt muziek, men zingt, men danst, men tiert alsof men naer een feestmaal ging, maer by hoevelen klopt het hart niet angstig by het gepeins aen het ongelukkig lot dat hem treffen kan? Hoe veel ouders zuchten en weenen niet by de schrikkelijke onzekerheid dat hun zoon een goed of slecht nummer trekken zal, welk over hnn bestaen moet beslissen?

O! wat is de bloedbelasting afschuwelyk!...

«Men mag niets op het hart hebben dat het kan doen blozen,» zeide eens eene koningin, en wy leiden daeruit af: «dat een land geene instelling mag behouden, welke het zyn hartbloed aftapt.» Waerachtig, de loting berooft het land van zyne beste zonen; zy eischt de jongelingen in den bloei des levens; zy verbastert en ontaardt hen: immers het soldatenleven ontwent den werker van den arbeid, breekt zyn bestaen door hem te vroeg aen zyn ambacht te ontrukken; in een woord, 't is de dood van vele huisgezinnen.

Wy zullen afwachten wat de Kamer zal beslissen, als de hervorming van ons milicie-stelsel zal ter tafel gebragt worden. Wy hopen voor den oogenblik niet op de volkomene afschaffing der loting, maer wy wenschen dat onze vertegenwoordigers aldre met de beraedslaging over die gewigtige kwestie beginnen; immers het tegenwoordige milicie-stelsel gebrekkig zynde, zoo zullen wy altyd gelukkig zyn te mogen bestatigen, dat men poogt het zoo veel mogelijk te verbeteren.

De Magt des Volks.

In onze Grondwet staet geschreven: «Alle magt komt uit het Volk.»

Het volk heeft dus magt, de opperste magt in 't Land.

Het ligt ook in den geest onzer instellingen, dat het volk op tyd en plaats van die magt gebruik maken moet, of de instellingen vergaen en vervallen gelyk een huis dat men niet onderhoudt; zy worden dor en onvruchtbaer gelyk eenen akker die niet op tyd omgeploegd, gemest en bezaeid wordt.

Het Volk regeert, staet er ook in onze Konstitutie.

Regeeren en de opperste magt hebben zyn schoone dingen, maer men moet ze gebruiken, of ze zyn gelyk aen een zwaerd dat in de scheef verroest is.

In den algemeenen regel geeft het volk zyne magt over aen zyne Vertegenwoordigers. Die Vertegenwoordigers beschikken dan over de magt des volks, maken en breken wetten, en doen meer andere dingen die 't volk soms niet doen zou, wanneer het zelf te beslissen hadde.

Zoo hebben, by voorbeeld, onze vertegenwoordigers de nieuwe versterkingen gestemd, alsmede de miljoenen om dezelve te maken. Nogthans was er in heel Antwerpen niemand, geen enkel burger, die de batterijen niet naer de hel wenschte.

In die stemming is de wil des volks blykbaer miskend geworden.

Was dit een misbruik van magt wegens de Vertegenwoordigers?

Ook niet.

Maer de Vertegenwoordigers hebben in veel kwestien noodig van door hunne lastgevers, door het volk, gedwongen te worden. Want laet men die heeren lang zonder aenprikkeling, dan nemen zy van lieverlede hunnen wil, hunne persoonlyke denkwijze voor den wil en de denkwijze des volks. — Men moet op de Volksvertegenwoordigers drukken door volksbewegingen in dringende omstandigheden, om een evenwigt te maken tegen het goevernement, dat, in alle omstandigheden, ook op de Vertegenwoordigers drukt; en dan eerst krygt het konstitutionneel stelsel zyne ware toepassing en uitwerksels.

Engeland levert ons daarvan de treffendste bewyzen. Wy zullen slechts één voorbeeld aenhalen, namelijk de openbare volksbeweging tegen de koornewetten, bekend onder den naem van *anti-corn law ligue*. Door die openbare beweging, en door niets anders, werd de beruchte afschaffing der koornewetten verkregen, want de Vertegenwoordigers dorsten zich in de Kamers niet verzetten tegen den wil door 't volk zoo algemeen, zoo openbaer en zoo krachtig uitgedrukt.

Wy spreken hier soms van meetings of volksvergaderingen, maer wy hebben geen denkbeeld van 't geen zy in Engeland zyn, en wat zy zyn moeten; en daerom kennen wy er ook de magt niet van. In Engeland drukt de openbare denkwijze zich uit, en de Meetings zyn daer de vorm onder welken het volk zynen wil aen 't Goevernement opegt. Daerom ook blyft er niemand 't huis als er eene belangryke zaak in eene meeting moet verhandeld worden.

Armen ryk, groot en klein, meester en knecht komen opdagen; en de magtigste bezitters, de invloedrykste parlements-seden hoort men er 't woord voeren.

Indien wy hier ook dergelyke meetings hadden, wy zouden veel verkrygen wat wy nu te vergeefs vragen.

Maer hoe gaet het?

Die geen persoonlyk belang by de zaak hebben, blyven koud en doof voor den oproep; zy die er belang by hebben zyn niet altyd invloedryk genoeg om eenig ontzag uit te oefenen; en zyn er al eenige personen van gewigt in de zaak betrokken, dan durvet zy voor het publiek niet uit hunne schelp komen. — «Wat zou er de Minister wel van zeggen? En zou het de koning niet kwalijk nemen? Ik laet my niet gaen uit in 't publiek,» en meer flauwe uitvlugten in dien aert dienen tot voorwendsel by hen die nogthans het meest zouden kunnen doen.

Dit is in de meetings tegen de krygsdienstbaerheden tot hertoe het geval geweest, en daeraen ook is het toe te schryven, dat men er te Brussel zoo weinig rekening van gehouden heeft, dat het Goevernement er zich zoo weinig aen schynt te stooren, en dat onze Vertegenwoordigers er geen gebieden wil des volks in zien.

In den Bybel staet: — «Met een weinig te slapen en een weinig te geeuwen, zal 't gebrek u overvallen gelyk een gewapend man.»

Zoo zal 't ook met u gaen, Antwerpsche burgers en buitenlieden. Met 't huis te blyven, en onverschillig te wezen, of u achterbaks te houden en niet te durven zeggen wat gy wilt, zal de gewapende man van 't goevernement u overvallen met zynen verwoestenden gees; u verdrukken, u vernederen, uitplunderen en met zyne moordtuigen zich neerzetten in 't huis uws vaders; en ge zult onder den yzeren arm van 't geweld gebukt liggen, gy en uwe kinderen, tot dat de dag van 't onheil aanbreekt.

En die dag zal schrikkelijk, yselyk wezen! Maer dan zal 't berouw over uwe onverschilligheid u niet kunnen redden. Dan zal de woeste soldaat op uwe deur kloppen en om goed en bloed komen!

Waer zult gy dan kruipen en vlugten, gy, ryken en grooten, gy die u thans zoo onverschillig toont voor de vestingen die op uwe gronden en eigendommen gemaekt worden, omdat men u die gronden ruim betaeld heeft?

Ja, waer zult ge dan kruipen met uw goud?

Dan zult ge meer te beklagen zyn dan de arme boer of de geringe burger.

Dan zult ge in de schuilplaats der dynastie geene schuilplaats voor u zelve vinden.

Dan zult ge weten, aen welken prys gy hebt toegelaten dat men van onze dierbare stad een soldaten-moordkuil maekt.

Dan zal u de dynastie zwaer wegen, zy die zich verschuilt achter de kanons die uwe huizen zullen in gruis donderen, die de werktuigen uwer verwoesting tot hare veiligheid doen strekken.

Dan zult gy den oogenblik vervloeken waerop gy u hebt laten wysmaken dat men de nationaliteit van een volk in eene kazemat opsluiten en bewaren kan.

Blyft dan niet onverschillig en koud als ge wordt opgeroepen om in 't openbaer uwen wil uit te drukken. (Grondwet.)

Hy is van de brug in het water gevallen.

De president van een gerechtshof werd eens door eenen hoveling verzocht, een vonnis in eenen zekeren zin uit te spreken. — *En ce faisant, vous rendrez service au roi.* — zegde de hoveling. De president antwoordde: — *La cour rend des arrêts et non pas des services.*

Baron Shako dacht in zyn eigen: — Dit was goed in den ouden tyd; maer tegenwoordig zyn de gerechtshoven veel vriendelyker, en zulten bly zyn, eenen dienst te mogen bewyzen aen eenen man gelyk ik. — En hy verzond voor het hooge Krygs-gerechtshof eenen opper-officier op wien hy vergramd was.

Het gedrag van baron Shako haerde eene algemeene verontwaardiging. Iedereen gevoelde, welk eene schande het was, dat een vreemdeling aldus willekeurig de vryheid dorst beemen aen eenen geboren Belg, ten spyte van al de waarborgen der Grondwet.

Ge kent de zaak waervan er kwestie is. Ge weet hoe en waerom de roekeloze Fransman eenen belgischen kolonel met geweld liet in de kazematten van Diest werpen. Ge hebt de debatten gelezen, welke daerover in de kamer van Volksvertegenwoordigers hebben plaats gehad. Gy hebt met verbaesheid gezien, dat de kamer, uit vrees voor den geduchten vreemdeling, de tolk niet durfde zyn van de algemeene verontwaardiging; en gy hebt in uw eigen gezegd: — Nu bestaen er geene waarborgen voor onze vryheid meer! —

De algemeene vrees was, dat de vervolgte kolonel zou veroordeeld worden. — Hy is volkomen in zyn regt, zegde men, en als de wet in acht genomen wordt, dat zal hy met algemeene stemmen van de vervolging verzonden worden. Maer, (en deze *maer* is een droevig teeken van het gering vertrouwen, dat men in onze instellingen heeft) maer de regters zyn officiers, zy hangen af van het ministerie, verachten, er hunne verhooging, vreezen er hunne verplaatsing of afzetting van; dus: de kolonel zal veroordeeld worden. *La cour rendra des services, au lieu de rendre des arrêts.*

Maer gelukkig was er nog onafhankelykheid in het hof; het durfde het misnoegen van den vreemdeling trotseeren, en verklaarde zyn eigen onbevoegd, omdat de kolonel, blykens al de stukken van het proces, niet meer onder de bevelen stond van den franschen minister.

Wat zal nu het gevolg zyn? De vreemdeling zal het hoofd niet buigen. Reeds is hy in kassatie gegaen, om het arrest van het hooge Krygs-gerechtshof, voor een gebrek in den vorm, te doen verbreken. Hy hoopt dat hy, in een anders samengesteld hof, eene gedweeheid zal vinden, die hy by de eerste regters te vergeefs heeft gezocht.

Het zou my niet verwonderen, als hy er in gelukte. Een man die de nederlaeg van Belgie kan te weeg brengen, met den handel door fort en bastiljes te bedreigen, die zal geene moeite vinden, eene gewezen kolonel te doen ver-

oordeelen, die niet onder zynen wenk heeft willen bukken. Maer dit is het begin van het einde. Zoo vallen de ministeries, en somtyds ook de vorstendommen en koningryken. REINTJE.

Uittreksel van Parlements-geest.

Overhaetsel van 28 January.

Baron Shako. Verleden keer heeft Gobbeleerken de soldaten gekritikeerd, die aen het embastillement van Antwerpen werken. Hy heeft gezegd dat ik tegen het werken van de soldaten in de Kempen ben geweest, en ik er nu te Antwerpen voor ben. Ik geloof het wel: Antwerpen ligt ook niet in de Kempen. Als Antwerpen in de Kempen lag, dan zou ik er de soldaten ook niet laten aen werken. Want met in de Kempen te werken, oefenen de soldaten hun eigen niet, en te Antwerpen wel.

Baron Dumortier. Waerin bestaat die oefening?

Baron. Ge zyt nog al kurieus.

Baron. 't Is niet uit kurieusheid dat ik dat vraag; 't is maer omdat ik het geerne zou weten.

Baron. Ha, dat 's wat anders. In Antwerpen, tegen 't Scheld, worden de soldaten veel gauwer nat dan in de Kempen, is 't niet waer? He wel, dan moeten ze hun eigen gaen droogen, en een schoon hemdeken aen trekken. Als ze goed droog zyn, dan gaen ze hun eigen weer nat maken, en als ze weer nat zyn, dan gaen ze hun eigen droogen en weer een schoon hemdeken aantrekken, en zoo altyd op een nieuw. Als ze een jaer of zes die exercitie gedaen hebben, dan zyn het de beste soldaten van de wereld, «l'élite de notre armée,» gelyk wy dat in Frankryk heeten. Probeert het eens, met ze in de Kempen te doen werken! Zoo dat ge wel ziet, dat er niets beter kan zyn, dan de soldaten aen 't embastillement van Antwerpen bezig te houden.

Gobbeleerken. Zoude nie' zeggen, als ge den Baron hoort spreken, dat me moeten metsendinders, in plaats van soldaten, in onze armee hebben? Weete wat er gebeurt? Onze infantery hangt aeneen gelyk gekapt strooi. Ik zou wel eens willen weten, wat dien ajuin van 'nen baron Shako daer weet op te antwoorden. Wil ik u eens zeggen, waerom dat ze aerdmollen van onze soldaten maken, in plaats van ze de exercitie te doen leeren? 't Is omdat ze verveerd waren, dat de ondernemer zyn kontrakt anders niet zou kunnen uitvoeren. Met een armee, gelyk ze nu is, kunde niks aenvangen.

Baron Shako. Jongens, als ge al ganw voor myn veertig miljoentjens stemt, dan laet ik u allemael naer huis gaen om te bikken.

(Acht en zestig Woordenkramers stemmen voor de miljoentjens; veertien, die nog geen honger hebben, stemmen er tegen, en dry die beginnen een beetjen appetyt te krygen, weten niet wat ze doen willen.)

—O—

Overhaetsel van 29 January.

Half Ons Dupoirier. De menschen klagen, dat ze niet genoeg kontributien betalen. Wy zouden kunnen 10,000 fr. vragen voor dil, 2,000 voor dat, 6,000 fr. voor wat anders by voorbeeld om de visschen op de kruk te leeren, en de jekens naer de schyf te leeren schieten.

Brandje van Reeth. Zeg eens, Half Onsen, gy hebt den ajuin gelyk weer uitgehangen, in het benoemen der burgemeesters?

Smullerken. Hy mogt wel iets uithangen!

Brandje. De heer Bobeaken heeft eens gezegd, dat 'ne goeien buiten pastoor zoo veel weerd is als honderd jandarmen.

Grosfilsken. Dat is nog ver van 40,000.

Brandje. Ik geloof het wel! Wie is er 80,000 man weerd?

Grosfilsken. Baron Shako; dat weet iedereen.

Brandje. Ik zeg niet neen; maer dat belet niet, dat honderd jandarmen, met hnn haren kolbak, ook nog al mogen ellen; en als 'nen enkelen buitenpastoor zoo veel weerd is, dan weet ik niet waerom gy altyd tegen de pastoors ligt te schreeuwen. 'Nen burgermeester moet de man van de gemeente zyn, en niet de man van het goevernement.

Monsieur Moncheur. By ons hebben ze ruzie gemaekt gevochten, als er 'nen nieuwen schepen genoemd werd.

Gobbeleerken. Wat kan ons, potverdoesje! dat schillen?

Monsieur Moncheur. Ik zou eens willen weten of het goevernement daer iets van weet?

Hymanneken. Tut! tut! tut! Als ge minister zyt, dan doede wat ge wilt; anders zou er geen plezier bestaen in minister te zyn. Het goevernement moet niemand anders benoemen, dan mannen van mynen kaliber, die gereed zyn de pollevien te kussen van het ministerie.

De Scamp. Ge zoudt er 'nen klont van kweeken!

Gobbeleerken. My dunkt, dat ze, potverdoesje! al lang genoeg bezig zyn met er eenen te kweeken; maer wacht maer eens een beetje!

De Scamp. De burgemeesters zouden moeten door de gemeentes benoemd worden, en niet door 't ministerie!

Gobbeleerken. 't Is spyt dat ge dat altyd niet gedacht hebt.

Half Ons Dupoirier. Brandje van Reeth heeft my gekritikeerd, omdat ik den ajuin heb uitgehangen. Hy heeft zeker vergeten, dat ik kaptein van de pompiers ben geweest, en dat ik hem zoü kunnen blussen, als my aenstaet. Wat dat het benoemen van burgemeesters betreft, wie is het die voorgesteld heeft, ze buiten de raad te benoemen? Zyn 't de klerikalen niet geweest? Wat dat de pastoors betreft, die zoo veel weerd zyn als honderd jandarmen, ik weet niet waerom de menschen dan altyd meer jandarmen vragen, in plaats van meer pastoors. Dat zou goedkooper zyn; want 'ne jandarm kost nog al veel geld; ik laet u eens denken, hoeveel minder jandarmen kosten.

Monsieur Moncheur. Da 's een gedacht!

Half Ons. Me zullen daer eens over binnen gaen, op 'nen anderen keer. Wat dat het vechten betreft tusschen de gemeente raedsheeren, dat ze 'nen pastoor in den gemeente raad zetten; da 's zoo goed als honderd jandarmen.

Rooden Baci. En op den theater ook.

Half Ons. Maer hier, in deze kamer, niet; me zyn wylie van geen pastoors verveerd.

Hymanneken. Het ministerie is vol gemodereerde mode-

ratie en kneutraliteit. Als ik nog een klein manneken was...
Uilenspiegel Defré. Denkte dat ge nouw groot zyt?
Hymanneken. Verfoertje, ge moest Uilenspiegel eens doen zwynen.
Verfoertje. Mosje Hymanneken a la prol!
Hymanneken. Als ik nog een klein manneken was, dan kwam ik eens, uit künienzigheid, hier naer de kamer, om te hooren wat ze zegden. He wel, de Schamp die zegde, dat het geloof naer de knoppen was, en de konstitutie ook, als de liberalen nog ministers wierden. Ha wel, de liberalen zyn ministers, en 't geloof is nog niet naer de knoppen.
Uilenspiegel Defré. Ik vraag het woord, om te gaen dineeren.
(Ze nemen allemaal het zelfde woord, en trekken den bak uit.)
Reintje.

Kamers van Koophandel.

In de Koophandel-kamer van St. Nikolaes vinden wy de stad St-Nikolaes vertegenwoordigd door verscheidene harer ingezetenen: maer ter zelfder tyde treffen wy er in aen, eenen fabrickant van Lokeren, eenen zoutzieder en eenen fabrickant van Themsche, eenen olieslager en eenen koopman van Lokeren.

In de Koophandel-kamer van Aelst is niet alleen deze laatste stad, maer ook Geerardsbergen, Sottegem en Ninoven vertegenwoordigd.

In de Koophandel-kamer van Dendermonde vinden wy vertegenwoordigers van Hamme, Zele, Moerzeke, Wetteken, Lebbeke, Buggenhout en Wichelen.

Te Audenaerde treffen wy in de Koophandel-kamer kooplieden en nyveraers aen uit Ronsse, Eenaeme, Berchem en Maria-Hoorebeke.

Te Gent, en te Gent allén, worden de andere steden en gemeenten stelselmatig buiten gesloten. In de vergadering, die voor titel draegt: «Kamer van koophandel en fabrieken voor de bestuurslyke arrondissementen Gent en Eecloo» zetelt er geen andere persoon dan Gentenaren.

Het is onmogelyk, maer 't is toch zoo. Noch Deynze, noch Eecloo, met hare belangryke en gansch eigenaerdige industriën; noch Evergem, Sleydinge en Waerschoot, met hare fabrieken; noch de kolossale graenhandel van Eecloo Maldegem en Selzaete, zyn vertegenwoordigd in een korps, dat eerst en vooral voor zending heeft over hunne belangen te waken; het gouvernement! d'iesangaende inlichtingen te geven, enz.

Waarom? Ja, Waerom? En waerom worden de belangen van de gemeenten en kleinere steden zoo dikwyls opgeofferd ten voordeele van de grootere steden?

Zal dit zoo blyven? Neen, als de gemeenten en kleinere steden willen: zy hebben immers het regt en het gezond verstand voor haer.

Het Vlaemsch in de Diplomatie.

Een gewichtige maatregel is onlangs door eenige vreemde Mogendheden genomen; Pruisen namelijk heeft besloten de *duitsche* taal voor zyne diplomatie te gebruiken en heeft het *fransch* verworpen; Oostenryk heeft oogenblykelyk dit goed voorbeeld gevolgd; Rusland is niet ten achter gebleven; Denemarken, Noorwegen en Nederland hebben onmiddellyk ook het *fransch* juk afgeworpen.

Beduidensvol is de handeling dezer Staten; zy beginnen allen te gevoelen dat de taal de eenigste hoeksteen is van een nationaal Staatsgebouw; dat de taal alleen de borstweer is tegen den vreemden invloed, en dat zy de zedelyke kracht uitmaakt van een volk.

Wat Frankryk daerover denken zal, weten wy niet; fel zyn de Fransen reeds in hunne eigenliefde gekrenkt, wanneer men hun duidelyk bewyst dat hunne taal, in stede van *universeel* te zyn, — zoo als zy beweerden — een dergenen is die welhaest het minst van allen gesproken wordt in de wereld: deze maatregel zal hen dan nog feller doen lyden.

Maer, bekommern wy ons daer niet te veel mede, maer laet ons niet vreugde bestatigen dat onze belgische franskiljons het met geene goede oogen aenzien. De *Etoile Belge* heeft reeds *alarme* geroepen... Wy zyn maer enkel benieuwd om te weten welke rol de belgische diplomatie zal spelen?

Edoch, wy zyn verzekerd dat een goevernement, dat alles aanwendt om de volkstael binnenlands te vernietigen, hoe genaemd niets zal doen om die taalen tevens dit volk buitenlands te doen eerbiedigen! (Grondwet.)

Zack Coecke en Goethals.

De aanhouding der twee vetkoopmans is dank te weten aan den heer De Schutter, politie-kommissaris te Mechelen, die den heer prokureur-generaal De Bayay op hun spoor heeft gebragt. Ziet hier in welke omstandigheden:

Te Mechelen woont een vet-koopman uit de omstreken van Dendermonde herkomstig, een oud veroordeelde en een zeer gevaerlyk mensch. De politie-kommissaris hem hebbende doen roepen, vernam van hem dat zyn broeder en schoonbroeder te Couillet geweest waren in den nacht der moord, op madame Dubois gepleegd.

De heer De Bayay heeft op deze inlichtingen een geheim onderzoek gedaen, ten gevolge van hetwelk de beide vetkoopmans aengehouden zyn geworden. Er zyn verscheidene voorwerpen ten huize van die personen in beslag genomen, die als overtuigings-stukken moeten dienen.

Men schryft uit Charleroi: —

De heer prokureur-generaal is dezen morgend te Charleroi aengekomen; hy werd aen de statie opgewacht door den heer Libioulle, voorzitter onzer regtbank, en door den heer Aulit, onderzoeks-regter. Deze ambtenaren hebben zich onmiddellyk naer het cel-gevang begeben.

GENT, DEN 8 FEBRUARY 1862.

De krulbelders-maetschappy genaemd *Blandinus-berg*, heeft zondag laetst een bolkampprys gehouden, met welkers opbrengst die liefdadige maetschappy 825 kilos brood aen de noodlydende heeft uitgedeeld. Wat voor een schoon voorbeeld is deze liefdedaet niet voor de groote en ryke Maetschappyn van onze stad, dewelke van dezen jaren nog geene uitdeelingen gedaen hebben, waervan er verscheidene zyn, die van de stads-gelden bekomen, om op onze jaerlyksche groote kermis feest te houden.

— De *Fonteinisten* zullen op zondag 16 dezer, eene derde vertooning geven van het nieuw drama *Mast en Daneels*, ten voordeele eener familie die door allerhande ongelukken in eenen bekrompen toestand geraekt is.

— De heeren Studenten onzer Hoogeschool hebben het pryzenswaardig besluit genomen een groot concert aen te rigten ten voordeele der behoeftige werklieden. Dit kunstfeest belooft nog schitterender te zyn dan dat des verlede-nen jaers.

— Wy vernemen dat de twee vertooningen, zondag en maendag laetsleden in de zaal den *Prins* (Ram), gegeven door Albert Van Coppenolle, een behendigen goochelaar en geboren Gentenaar, met geestdrift zyn toegejuicht geworden, byzonderlyk de voorstellingen van de schoone monumenten der stad Rome in venetiaansch vuer, waervan hy de uitvinder is. Op verzoek van talryke ingezetenen, zal hy zondag en maendag eerstkomende, 9 en 10 dezer, nog twee vertooningen geven.

— De vyfjaerlyksche tentoonstelling van de Hofbouw-maetschappy zal den 2 maert eerstkomende in den Casino geopend worden. Zy belooft alle voorgaende tentoonstellingen te overtreffen.

— Men heeft in het rasphuis alhier zekeren Jozef vander Val opgehangen gevonden.

Het nieuw Cel-gevang te Gent.

Het nieuw gevang beslaet eene oppervlakte van 16,356 65 vierkante meters. De plans, werk van den heer F. Derre, bouwkundige te Brussel, zyn derwyze opgemaakt dat men later de gebouwen met 100 cellen kan vermeerderen.

De werken, begonnen in 1859, zyn voltooid in 1862, onder het bestuur van den heer Delaise.

De bevolking is verdeeld in vier vleugels: drie voor de mannen en een voor de vrouwen.

De mannen en de vrouwen worden gelogeerd, deze op de benedenverdieping van de vrouwenvleugel, genea op het eerste verdiep van het bestuursgebouw.

De makers hebben, buiten eene gemeenschappelyke slaepzaal, eene kamer op elk verdiep, en aen het hoofd der vleugels; de zusters hebben hun logement in den vrouwen-vleugel.

De cellen voor de zieken, gevangenen voor schuld, of die op pistool, worden verdeeld onder de verschillende vleugels en rond het center gegroepeerd. De cellen voor de gevaerlyke gevangenen en de ter dood veroordeelden, zyn naby de kamers der wakers. De linkervleugel voor het mannenkwartier bevat eenige kleinere cellen, voor de passagiers en dienaers. Dergelyke cellen zyn voor het zelfde doel in het vrouwenkwartier.

Elk der vleugels heeft aen zyn uiteinde grootere cellen voor de belemmerende en geruchmakende stielen, en eene zaal voor de toegelaten vergadering van zekere gevangenen.

De bezoek-cellén zyn derwyze geschikt dat de vreemde personen er gemakkellyk toegang hebben. Zy zyn, zoo als 't hooger gezegd is, geplaatst langs het uiteinde van den gang van het besuursgebouw, links voor de mannen, regts voor de vrouwen. Alle bewaking der gevangenen die er heéngaen is nutteloos. De bezoekers komen zelfs niet in het beluik. Het gedeelte bestemd voor de gevangenen is derwyze geschikt om tot wachtzaal voor de inkomenden te dienen; ten dien einde is zy voorzien van eene bank, en van luiken die de spreekzaal sluiten.

De gewoone cellen hebben de grootte, gewoonlyk tot hiertoe in België geëischt.

De kapel-sektien zyn gegroepeerd ter hoogte van het eerste verdiep, rondom het middenpunt, en derwyze geschikt dat de gevangenen van de eerste verdieping, om er te komen, eenige trappen op, en die der tweede eenige trappen af moeten stygen; diegenen van de benedenplaatsen alleen moeten eene gansche verdieping opstygen. Elke verdieping heeft haren byzonderen ingang. Het totaal getal der cellen is voldoende om niet meer te moeten vermeerderd worden, als het gevang vergroot wordt, zoo reeds gemeld is.

Hoven. — Er is eene byzondere studie gemaakt op de bewaking; overtuigd dat, hoe gemakkellyker zy is, des te beter zy nitgeoeffend zal worden, heeft de bouwkundige, ze zeer eenvoudig gemaakt. In plaats van, in elke reeks hoven de scheidsmuren naer een middenpunt te doen samenloopen, waer een waker onophoudelyk rond moet gaen, om de gevangenen te zien, heeft hy een zeker getal punten van waer men met een oogslag al de gevangenen in eene sekte van wandelingen kan zien. Die punten zyn gegroepeerd aen den om-draei van het midden-gedeelte des gebouws van het gevang; een enkele bewaker kan op al de hoven waken en de bestuurder kan, van uit het middenste des gebouws, al de gevangenen zien.

Die schikking levert nog andere voordeelen op, zonder meer grond te vergen: daer de hoven niet meer besloten zyn tusschen de hooge muren van het gebouw zyn zy beter verlucht en toegankelyk aen de zonnestralen; in plaats van driehoekig te zyn, als in de onlangs gebouwde gevangenissen, hebben zy byna den vorm van eenen regthoek; zy laten van in het midden byna het geheel beluik zien; eindelyk de plaats die ze van de gebouwen scheidt, zal kunnen bezet worden met planten, waervan het groen het zigtspunt der gevangenen zal uitmaken.

De verwarming en verluchting zyn insgelyks byzonderlyk verzorgd door den heer Derre, en zullen niets te wenschen laten.

Eindelyk dit gebouw doet eere aen den behendigen bouwkundige, die de eischen der openbare veiligheid heeft kunnen doen strooken met de wetten der mensche-lykheid.

Deze week hebben bevoegde mannen de werken van het cel-gevang, verrigt door de heeren Braine en Sinave, bezigtigd, en er zich zeer gunstig over uitgesproken.

Ook is het wonderlyk, met welken spoed die belangryken verrigt zyn. In 1858 aengenomen door de heeren Braine en Sinave, voor 1,142,100 fr., werden zy aengevangen in january 1858, en thans komen er reeds gevangenen naer toe.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 31 January, tot den 5 February.

Felix Hemelsoet, 27 j. muziek leeraer, Houtbriel, met Hortencia Van de Kapelle, 26 j. modewerkster, Houtlei.

Karel de Smet, fabrickant, Reke, met Koralia de Meersman, zonder bedryf, Speldestraet.

Gustaaf Legers, 25 j. koophandelaar, Huidevetterskaei, met Klemen-cia Cockuyt, 25 j. z. b. Hemelrykstr.

Lodewyk de Stombes, 45 j. blauwverwer, te Toerkonje, met Benigna Dockers-Roels, 50 j. z. b. St. Pietersnieuwstr.

Leopold Windhy, 25 j. z. b. met Theresia du Gauthier, 22 j. z. b. beiden Sypstraet.

Leopold Lefevre, 24 j. blikslager, Wellinkstraet, met Jozefina Beeldens, 26 j. mutsenmaekster, Burgstr.

Modest Schoupe, 53 j. voerman, Bagattenstr. met Paulina Beerick 25 j. naeister, Voetweg.

Pieter Bleys, 26 j. meesterkn. coupuregang, met Maria Janssens, 25 j. fabrickwerk. Roygemstr.

Felix Verloove, Verloove, 24 j. slagter, Oud-Kasteel, met Paulina Vereutere, 24 j. weefster, chartreuzenstr.

Lieven Verdonek, 25 j. wever, Muide, met Francisca Musschoot, 25 j. bolynster, Sassepoortstr.

Karel Hendriks, 25 j. fabr. met Rosalia van Damme, 22 j. fabr. beiden St. Salvatorstr.

Gustaaf Schoonvliet, 25 j. kleerm. Prinsenhofzaksteeg, met Karolina Lepat, 26 j. goudb. lange Bogaerdstr.

Karel Dubois, 51 j. steenk. Voerdamstr. met Paulina de clereq, 28 j. z. b. Twaelfkamerstr.

Lieven Matthys, 42 j. dagl. Doornstr. met Klemencia Bigot, 29 j. kantw. Oud-Kasteel.

Konstant Janssens, 27 j. koetsier, Verkenstr. met Maria de Moor, 49 j. kantw. Akkergemstr.

Ignas Verniers, 52 j. dagl. Tichelry, met Joanna Janssens, 59 j. fabrickw. Gelukstr.

Serafin de Vuyst, 54 j. fabr. te Zwynaerde, met Pelagia de Daeyer, 55 j. dienstm. buiten de Heuvelp.

Apollo de Bosseher, 42 j. dagl. Oude Molenaerstraet. met Rosalia de Corte, 24 j. kantw. Kanonikstr.

Sterfgevallen van den 1 tot den 8 February.

Theresia Loof, wed. Dewersier, 72 j. Lynwaedmarkt.

Lieven Syts, 57 j. schilder, Engelandstr.

Jan Pottgiesser, 82 j. z. b. byloke.

Filips Gieliet, 74 j. z. b. brandstr.

Jan Thevenard, 21 j. broeder van liefde, Violettenkaei.

Lucia Libbrecht, 70 j. dienstm. Peperstr.

Joanna Ingels, 80 j. z. b. korte Violettenstr.

Sophia Vandercruyssen, 75 j. z. b. Gewat.

Isabella De Puyt, wed. Bruyneel, 86 j. voorgeb. der Kortrykschep.

Suzanna Gintertaelen, 66 j. z. b. roozendaelden.

Maria Goossens, wed. de Pauw, 58 j. buiten de Sassechep.

Katharina Wyckhuze, huisw. Derycke, 55 j. Kelderstr.

Lodewyk Desmedt, 29 j. dagl. byloke.

Emilius Bronkaers, 22 j. ajuteur, filles dieuzenham.

Elisabeth Perryen, 54 j. echtg. Waterkyen, kolpaertstr.

54 kinderen onder de 7 jaer.

Geboorten van den 1 tot den 8 February.

Van het mannelyk geslacht 44

Van het vrouwelyk geslacht 57

Totaal 81.

MARKTBERIGT VAN GENT, VAN 31 JANUARY.

De hoter gold 2 fr. 18 tot 2 fr. 30 den kilo. Voor de 25 eijers betaelde men 1 fr. 77 c.

De beide soorten van tarwenbrood zullen met de ingaende week 1 centiem den kilo afslaen. Het roggebrood blyft aen den loopenden prys.

REGERING VAN GENT.

MERKTEN.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

1 er hektoliter	31 january	7 february.
Witte tarwe	23 41 a —	25 13 a —
Rode id.	26 30 a —	23 30 a —
Rogge	16 63 a —	16 71 a —
Geerst	12 75 a —	— a —
Boekweit	16 — a —	— a —
haver	9 15 a —	8 97 a —
Aerdappelen, 100 k.	9 50 a —	9 50 a —

BROODZETTING.

Van den 7 om in te gaen den 9 february.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild	fr. 0 40
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	" 0 52
1 Kilo rogge.	" 0 22

BUITENGEWOONEN GROOTEN

ZANG-KAMPSTRYD,

DIE ZAL PLAETS HEBBEN OP

Zondag 9 February 1862, 's avonds om 6 ure,

IN DEN

Estaminet de Eendragt, St. Pieters-Vrouwstraet, 47,
by Fr. Bilin, te Gent.

Daer zullen dry schoone Pryzen te winnen zyn, de welke zyn als volgt:

1^e Prys. Eene schoone zilveren Medailje.

2^e — Eene malsche lekkere Boulogne.

3^e — Eenen fraeijen Echarp.

Allen Liefhebber mag zingen het geen hy verkiest, wel te verstaen, als het niet tegenstrydig is aen wetten of zeden.

Men kan zich van op heden laten inschryven, in bovengemelde Estaminet.

Zwyg het niet.

BUITENGEWOONE VERTOONING.

Die zal plaets hebben op Zondag toekomende, 16 February, om 8 ure des avonds, in den Estaminet de Gouden Kroon, op den Reep, n° 56, vertoond door M^r Cn. FLAVIGNY, Phisonomane. Er zullen verscheide Muziekstukken en Dans-airén uitgevoerd worden door Mme CHARLES, op den Espagnolschen Tambourain, met akkompagnement van Piano.

Elk zegge het voorts.

J. DIMÉ, Drukker, in de Studenten-Weide (Pré-aux-Clercs,
by het Groot Vleeschhu's